

Мария Илиева

Гарата е розова!

Радостно бие камбаната.
Тази сутрин врабчето е розово.
Гарата ме посрещна усмихнато.
Стрелочникът почука със чука
и зазвънтяха пролетни звуци...
Машинистът помахна да тръгвам.
Влакът ме отвежда към тебе.

КРАЙ

© 2007 Мария Илиева

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/10156>]